

47.
Kolme

Jumalista ja Lohdullista

Wirttä

Ensimmäinen.

Ori Surullinen Weisu,
Kyrön Sodasta.

Woi kuinga ike Herrä, u.
Toinen.

Woi, woi minua waino u.
Kolmas.

Kiitetty Jumala! mun elon,
walleuden, u.

Weisatan kuin: O! hymä Jumala u.

Prändätty Buonna 1780.

Woi kuningas ihe HERRA, On
meihin suuttunut, Syndeim
tahden suurten, Meille wi-
hastunut.

2. Woi Ruoksin Riiki raukka, Pa-
hoin on sinun känn, Ah sinuas ihm.s
parha, Kadu ja käänn pään.

3 Woi Isän hirmuisutta, kuin asu
Taimahas, Piru sangen riemastunut,
Ah olemme waiwas.

4. Woi Kuningastam kullaise, Kuin
kauwan oli pois, Isän maast Isä pa-
rast, HERRA aut kotija.

5. Woi meitä onnettomi, kuin olim
paimenet Pois oli meidän Farim, Kuin
olis kaimnut meit.

6. Woi sara wiro Wiborg, Pahoin
on sinun känn, Suur Saari saanut
wallan Ruoksin on wähandän.

7. Woi Suomen maata suurta, Ku-
ka olis uskonut, Monda tuhat wanha
nuorta, on mitellä hukattu.

8. Woi Wasan Kaupungita, Siel on
jo alkuns saan Ah Dulun Kylä parha,
Suur pelk' on sinul ain.

9. Woi

9. Voi Pälkänehen sota, Ruin oli
Suomen maall: Siel wuoti monda
werta Saari pääsi wallan pääll.

10. Voi sinuas Ryrön peldo, Nait'
mond' on ennen ol', Ennen olit elo ray-
nans, Nyt kuolleitta tuoppattu.

11. Voi kuinga monda waino, On
jänyt leskeri, Wihollinen wielä waino
Jättä mond orwori.

12. Voi wihollisen miekka, kuin o-
let hirmuinen, Joka mond tuhat lef-
ka, Ja ombi armotoin.

13. Voi meitä ihmis parwoi Ru-
hun olem joutunet, Ach näitä kallita
aiko, Synst olem ansainnet.

14. Voi kuinga monda ihmist Dm-
bi nyt parwosa, kalut irtat ja kiindiat,
Täytty jättä jälken.

15. Voi kuinga monda wuotta So-
ta on jo seisonut, Sen kaikki kyllä tie-
dän, Ungar ach on ollut.

16. Voi hirmust wiha waino, Ruin
on nyt mailmas, Saar Pietar kowin
wa wa, Ruohi on jo rauhas.

17. Voi mitä loppu liene, Nyt
tä ä julmadell, Sota otta suuret pie-
net, Ruohori paistele.

18. Voi

18. Voi kufinga suurell wäel, Saa-
ri on nyt merellä, HERra auta mei-
tä woimal, achtan kessellä.

19. Voi rakkauS on jo poijes, Lau-
piut et kuulukkan, Armotomus on se-
as, Laupiut et ollekan.

20. Voi onnetoinda kansa, kuin on
nyt maailmas, Juur mies on kowa an-
sa, Pyrkikan sitä pois.

21. Voi Ruohin Suomen lapset,
Lakattat jo synnistä, Jesuren nimen
tähden, Pois weren wijoista.

22. Voi wanhurSkasta HERra, Kuin
on kowa duomari, uhka rangaista ker-
ran Synnistä kansa tääl.

23. Voi mitä nähty on, Jo kuus-
toistakymmend wuot, Viel miekka nyt-
kin wälkky, HERra jo loppu suo.

24. Voi koreus ja prameus, Kuin
on nyt maailmas, Rauhoit syndiä ei-
tutta Kadotus seura wiel, Amen.

Toinen.

Woi! Voi minua waimo parka,
Voi wieras kuolema kowa, Sun-
juluudestas olen arka, kuin mi-
nua tyllä waima: Sokeus sielun käsittä-
nyt,

nyt, HERRAN wika minua lyönyt,
Pois on minun armahan, Minä jäin
tänne waiwahan.

2. Muut turwawat Ystäväs pääll,
Minä olen ain yrinäs, Olen ulkon eli
sfall, Suru waiwa sydändän: Kusast
on minun loduttajan, Hän on pandu
Hautan maahan, Pois on minun Ar-
mahan, Minä jäin tänne waiwahan.

3. Knyhtyläinen surkiast elä, Suree puo-
lison perän, Koska minä unest herän,
Samalla nuoto ten myös minä Amull'
koskan nousse warhain, Itken kuin mä
taidam parahin, Pois on minun Ar-
mahan, minä jäin tänne waiwahan.

4. Knyelet silmistän nuota, Alaspään
mun Kaswoildan, Koska murhe mieleen
tuotta, Rakkahinman lähdenen, Mun
tänty olla murhes surus, Et puolisan
on tuonen juures, Pois on minun Ar-
mahan, Minä jäin tänne waiwahan.

5. Wikas Jumal lähettännyt, Isälli-
sest sydämeest, Sairaus, Taut mun kä-
sittänyt, Kunga pakenen edest? Murhe
minua pahon waiwa, Hautaan maahan
alaskaiwa, Pois on minun Armahan,
Minä jäin tänne waiwahan.

6. Mitäs Arman waikkelet, Itket
aiwan huikias? Mir niin towin surkut-
telet, Minun tähden waikias? Ei se aut
sua tänne tulles, Waikk's teet suuren
murhen sulles, Murhen pitä sinust siel,
Sanas jälken JEsus wiel.

7. En me taida pojes mennä, Niin-
kuin enä ikänäs, Löydäis wiimeisnä
Päiwänä, Ilos ijankaittises, Jumal
Esimiehes liene, Auttaa sinua kyllä tie-
ne, Murhen pitä myös wihiist, Sanas
jälken JEsus Christ.

8. Kuolema on minull woikko, Bai-
wan päälle loppumus; Ohhäld' näky mi-
nül koitto, Elon sisälle käymys, Tällä
minä olen ilos, Pyhäin seuras ei muus
pelwos, Mutt murhen pitä sinust siel,
Sanas jälken JEsus wiel.

9. Koskan jouduin ijällises, Pääsin
wairwoist mailman, Taiwan ilon Pe-
rillises, Karikan eten laulamään, Ju-
mal sinua lohduuttakon, Taiwan wi-
m in johduuttakon, Hän sust murhen pi-
tä siel, Sanas jälken JEsus wiel.

10. Jumalan kirkkaan kaswain edes,
Sijoin walteis Waatteihis, Sielu kir-
kas palmu tades, Riitä HERra iloises,
Tal

Täl on Taiwan Musikkandit Engelsein
lausu Pohain dankit. Pitä sinust mur-
hen wiel, Sanas jälken JEsus siel.

11. Lohduttakon JEsus Kristus Kai-
tia jälken jäänehit, Huojendakon teidan
ristin, Andakon myös tarpehet, hän ei
anna niitä hukku, Jott' ei pydä synnis-
nutku, Pitä sinust murhen wiel Sanas
jälken JEsus siel.

12. Jää nyt hywäst puolisan rakas,
Jääkät hywäst myös Lapsen, Kukoil-
kat Jumalata hartast, Hän on teidan
holhojan, Joka teitä suojelepi, Pirun
pauloist warjelepi Sanal wiimeisell tei-
dän, Haldun annan JEsusen.

Kolmas.

W. E. O HERA Jumala &c.

Riiitetty Jumala! Mun elon! wal-
kenden, Kuin minun luonut on
Ja andan Hengen uuden, Kuin
aitin lohdusta ihmeellisest suojeellut, Ja
tädell laupiall waroista warjellut.

2. Riiitetty Jumala! mun Wapah-
jan rakas, Mun toirvon autuden, Ja
apun joka paikas, Kuin minun wereilläns

Kuole.

Kuolemast lunastan, Ja wallat sata-
nan lauplast wayahnan.

3. Kiitetty Jumala! Nun ilon, loh-
duttaren, Kuin anda, toimitta suruissil
wiewottaren, Kuin awun elämäs, Ja
woiton kuolemas, Kuin turwan duo-
miol waitutta armias.

4. Kiitetty Jumala! Olistet Herrain
Herra! Se Kolminaisuus suur, Meild
kaikeid monin kerroin, Isäll ja pojalle
me kiitost weisatkam, Ja Pyhälle Hen-
gelle sydäminest laulakam!

ED P P U.

